

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: **a) Společenství vlastníků jednotek pro dům č. p. 1145, ulice Wassermannova, Werichova, Kovářikova, Praha 5 – Kaskády Barrandov III**, se sídlem Praha 5, Werichova 1145/33, zastoupený Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **b) M. Š.**, zastoupený Mgr. Martinem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) V. H., II) V. J., III) E. H.**, všichni zastoupeni Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **IV) SEA SIDE, SE**, se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **V) FINEP BARRANDOV ZÁPAD k.s.**, se sídlem Praha 1, Václavské nám. 846/1, zastoupený Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, **VI) Městská část Praha-Slivenec**, se sídlem Praha – Slivenec, K Lochkovu 6, zastoupená Mgr. Ivanou Sládkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Janáčkovo nábřeží 39/51, **VII) Městská část Praha 5**, se sídlem Praha 5, Nám. 14. října 1381/4, zastoupená Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze, vyhlášenému při ústním jednání konaném dne 17. 2. 2015,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze při jednání o žalobě proti rozhodnutí žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 27. 1. 2014, č. j. MHMP 111576/2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/Fr, konaném dne 17. 2. 2015, vyhlásil usnesení, kterým zamítl návrh žalobců na vydání rozhodnutí podle § 34 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kterým by bylo vysloveno, že Městská část Praha – Slivenec, Městská část Praha 5 a společnost FINEP BARRANDOV ZÁPAD k. s., nejsou osobami zúčastněnými na řízení (dále též jen „vyhlášené usnesení“). Vzhledem k tomu, že jednání byly přítomni všichni účastníci, nebylo toto usnesení vyhotoveno písemně a přítomné osoby byly poučeny o tom, že proti vyhlášenému usnesení není opravný prostředek přípustný; v této úvaze vycházel městský soud z toho, že se jedná o usnesení, kterým se upravuje vedení řízení.

Proti vyhlášenému usnesení podali žalobci přímo do protokolu o jednání kasační stížnost, v níž uvedli pouze to, že ji považují za přípustnou. Za tohoto stavu byla věc postoupena zdejšímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky, za nichž může o podané kasační stížnosti meritorně rozhodnout (podmínky řízení). Jednou z podmínek řízení je i přípustnost kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, *kteří byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno*, a dále osoby, *kteří mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky řízení a oznámily-li výslovně, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat*.

Podle § 34 odst. 4 s. ř. s. *soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení*.

Právní úprava postavení osob zúčastněných na řízení je tedy konstruována tak, že ten, kdo tvrdí, že byl přímo dotčen na svých právech a povinnostech vydáním napadeného správního rozhodnutí a ve lhůtě stanovené předsedou senátu (§ 34 odst. 2 s. ř. s.) výslovně oznámí, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, se bez dalšího osobou zúčastněnou na řízení stává a náleží mu zejména práva uvedená v § 34 odst. 3 s. ř. s. (tj. právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměn o nařízeném ústním jednání a žádat, aby mu při něm bylo uděleno slovo). Ustanovení § 34 odst. 4 s. ř. s. přitom při posuzování procesního postavení těchto osob předvídá pouze jediný typ rozhodnutí, které je soud oprávněn (povinen) vydat, a to rozhodnutí, jímž se vysloví, že ten, kdo se postavení osoby zúčastněné na řízení domáhá, avšak podmínky pro toto postavení nesplňuje, osobou zúčastněnou na řízení není.

Z dikce § 34 s. ř. s. tak nevyplývá, že by některý z účastníků nebo některá z osob zúčastněných na řízení mohli podat (v procesním slova smyslu) návrh, jímž by se domáhali vydání rozhodnutí, kterým by bylo deklarováno, že (jiná) osoba, s níž soud jako s osobou zúčastněnou na řízení jedná, tohoto postavení nepoživá; konsekventně je pak třeba dovodit, že neexistuje povinnost soudu o takovém „návrhu“ rozhodovat. Účastníkovi či zúčastněné osobě samozřejmě nelze bránit, aby takový návrh přednesli, nicméně soud by jej měl vyhodnotit pouze jako podnět k tomu, aby pro případ, že jsou splněny podmínky podle § 34 odst. 4 s. ř. s., rozhodl, že určité osobě postavení osoby zúčastněné na řízení nesvědčí. V tomto usnesení dozajista může vzít v úvahu argumenty v podnětu uvedené, avšak nemění to nic na faktu, že o tom, komu nesvědčí postavení osoby zúčastněné na řízení, rozhoduje jedině soud, a že návrhu, aby ohledně určité osoby zúčastněné na řízení bylo vysloveno, že touto osobou není, se žádné formální rozhodnutí nevydává. Pokud takové usnesení přesto bylo vydáno, jako tomu bylo v projednávané věci, je třeba posoudit, o jaký typ rozhodnutí (z hlediska přípustnosti kasační stížnosti) se jedná.

Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že usnesení o tom, že určitá osoba není osobou zúčastněnou na řízení, není rozhodnutím, které upravuje pouze vedení řízení, neboť jeho právní účinky mají pro takovou osobu závažný význam zejména v oblasti ochrany jejích práv v řízení; kasační stížnost proti takovému usnesení je proto přípustná (viz například rozsudek ze dne 31. 8. 2005, č. j. 7 As 43/2005 - 53, publikovaný pod č. 710/2005 Sb. NSS; všechny rozsudky zdejšího soudu jsou dostupné z <http://www.nssoud.cz>). V souzené věci však bylo vydáno usnesení, jímž se zamítá návrh žalobců na vydání rozhodnutí podle § 34 odst. 4 s. ř. s., kterým by soud rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení I. až III. zúčastněnými osobami nejsou.

pokračování

I k povaze tohoto typu rozhodnutí se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, a to v tom smyslu, že takové usnesení ničeho nemění na právním postavení osob zúčastněných na řízení (rozsudek zdejšího soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 3 As 10/2010 – 944); jde jen o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], a proto proti němu není kasační stížnost přípustná.

Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že v posledně zmiňovaném rozsudku se jednalo o situaci, kdy „návrh“ na vydání rozhodnutí, že určitá osoba není osobou zúčastněnou na řízení, směřoval od jiné osoby zúčastněné na řízení, nikoli od účastníků řízení (žalobců), jako tomu bylo ve věci nyní souzené. Zdejší soud má nicméně za to, že tento rozdíl nebrání tomu, aby závěry výše uvedeného rozsudku byly aplikovány i ve věci nyní posuzované, neboť otázka, od koho návrh směřuje, ničeho na podstatě věci nemění. Jinými slovy, i v případě, zpochybňuje-li postavení osoby zúčastněné na řízení některý z účastníků řízení (tj. buď žalobce, nebo žalovaný), stále platí, že o takovém návrhu vůbec nemá být soudem formálně rozhodováno, a pokud se tak stane, jedná se typově o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení a které nemá negativní dopad do právního postavení osoby zúčastněné na řízení.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost proti vyhlášenému usnesení městského soudu odmítl postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., neboť návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Pokud jde o náklady řízení osob zúčastněných na řízení, těm mohou být přiznány pouze ve výjimečných případech, předvídaných v ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. Jelikož v dané věci podmínky pro aplikaci tohoto ustanovení nebyly dány, Nejvyšší správní soud o jejich nákladech řízení nerozhodoval.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

O P R A V N Ě U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu Mgr. Radovanem Havelcem v právní věci žalobců: **a) Společenství vlastníků jednotek pro dům č. p. 1145, ulice Wassermannova, Werichova, Kovářikova, Praha 5 – Kaskády Barrandov III**, se sídlem Praha 5, Werichova 1145/33, zastoupený Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **b) M. Š.**, zastoupený Mgr. Martinem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I) V. H., II) V. J., III) E. H.**, všichni zastoupeni Mgr. Ing. Markem Švehlíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **IV) SEA SIDE, SE**, se sídlem Praha 1, Purkyňova 74/2, **V) FINEP BARRANDOV ZAPAD k. s.**, se sídlem Praha 1, Václavské nám. 846/1, zastoupený Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, **VI) Městská část Praha-Slivenec**, se sídlem Praha – Slivenec, K Lochkovu 6, zastoupená Mgr. Ivanou Sládkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Janáčkovo nábřeží 39/51, **VII) Městská část Praha 5**, se sídlem Praha 5, Nám. 14. října 1381/4, zastoupená Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze, vyhlášenému v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 6 A 54/2014 při ústním jednání konaném dne 17. 2. 2015,

t a k t o :

Záhlaví usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, **se opravuje** tak, že se na konci poslední věty za slovo „*vyhlášenému*“ vkládají slova „*v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 6 A 54/2014*“.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, bylo rozhodnuto ve věci kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze, vyhlášenému při ústním jednání konaném dne 17. 2. 2015 v rámci řízení vedeného u toho soudu pod sp. zn. 6 A 54/2014. Nejvyšší správní soud výrokem I. svého usnesení odmítl kasační stížnost pro nepřípustnost [§ 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 téhož zákona] a výrokem II. téhož usnesení rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nicméně v záhlaví svého usnesení ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, opomněl nezaměnitelně identifikovat řízení, v rámci něhož bylo napadené usnesení městského soudu vyhlášeno. I když z celkového kontextu záhlaví, výroku a odůvodnění usnesení ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, není pochyb o tom, v jakém řízení a kterým soudem bylo stížností napadené usnesení vyhlášeno, přesto považoval Nejvyšší správní soud za vhodné

pokračování

své usnesení ve smyslu § 54 odst. 4 věty druhé s. ř. s. opravit a příslušnou spisovou značku doplnit do jeho záhlaví.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu